

EEN WEL HEEL ERG REGENACHTIGE ZOMER

Dit is het huis waar we gelukkig waren.

Dit is het huis waar we ongelukkig waren.

Maakt niet uit, mag ook.

Het huis is wit, had ik dat gezegd. Het huis is altijd wit, blijft wit.

Is dat belangrijk.

Ja dat is belangrijk. Want het is daar zomer, meestal. Meestal schijnt de zon. Nee, ik lieg. Het regent heel vaak, toch is het zomer, meestal zomer. De bloemen zijn er geel en blauw, niet spectaculair, gewoon, zou je kunnen zeggen, toch is dat ook niet waar, het is daar bijzonder. Vaal. Mooi geweest, maar nog steeds mooi. Een plek om gelukkig te zijn, en ongelukkig, dat gaat ook. Zo dicht bij zee. Het is verleidelijk om te zeggen dat het daar romantisch is, om het zo te zien, maar dat zou een leugen zijn. Van buitenaf gezien, alleen als plaatje, maar niet om te leven. Wel mooi, dat geef ik toe, ook al zou je dat net zo goed als triest kunnen zien. Ik heb het altijd mooi gevonden. Het verlangen verdwijnt niet, het tegenovergestelde zelfs, het wordt alleen dieper, nee, het wordt van jou, het wordt onlosmakelijk een deel van jezelf en je wilt het niet opgeven, je wilt er niet overheen, het is een deel van je geworden, hoezo zou je dat willen loslaten, ze zouden allemaal verdwijnen, alle stemmen, dat kun je ze niet aandoen, dus je mist en je denkt en je verlangt en je hoort ze spreken. Zo onredelijk, zo redelijk, zo herkenbaar, je kent ze heel goed.

Dit is het huis waar we gelukkig waren. Dit is het huis waar we ongelukkig waren. Het huis is wit had ik dat gezegd, het huis is wit.

Is dat belangrijk.

Ja, nee, het huis had niet anders dan wit kunnen zijn.

Het was duidelijk zomer.

1.

VOS: Moet ik je helpen?

RAAF: Hoeft niet.

VOS: Ik weet toch dat het niet hoeft, ik bied je mijn hulp aan. Moet ik je helpen zeg ik, en je wijst me meteen af.

RAAF: Dat doe ik niet, ik zeg gewoon dat het niet hoeft, het hoeft niet. Ik wil niet dat je je gedwongen voelt, ik wil dat je alleen helpt als je zin hebt.

VOS: Ik heb zin, daarom vraag ik het toch. Als ik niet zin had, zou ik het niet vragen.

RAAF: Dat zou je wel doen, omdat je het dan gedaan had. Het vragen. Dan kun je tegen jezelf zeggen 'ik heb het wel gevraagd', maar dat wil ik niet. Dat je wegloopt met dat gevoel, dat je het gevraagd hebt en ik het heb afgewezen, dat ik jou heb afgewezen.

VOS: Dat heb je wel gedaan.

RAAF: Ik heb alleen gezegd dat je moet helpen als je wilt helpen, als je niet wilt helpen dan moet je niet helpen.

VOS: Je ontwijkt mij. Je vindt dat ik meer liefde heb gehad dan jij, jij vindt dat zij meer liefde heeft getoond aan jou, dat is niet waar. Zij heeft meer respect voor jou. Zij luistert.

RAAF: Zij luistert niet.

VOS: Dat is omdat jij zulke onbegrijpelijke dingen zegt, niemand verstaat het.

RAAF: Ik probeer het toch verdomme uit te leggen.

VOS: Het is allemaal zo ingewikkeld, en vaag, niemand begrijpt het.

RAAF: En daarom houd ik mijn mond.

VOS: Zij heeft meer respect voor jou.

RAAF: Ik merk er niets van.

KAT: Zijn jullie daar bezig.

2.

KAT: Moeten we eigenlijk niet iets doen, ze is toch jarig.

HOND: Hoezo, wat zouden we moeten doen, ze is toch geen kind.

KAT: Dan nog is het leuk dat iemand je verjaardag viert.

HOND: Als jij het zegt. Ik heb niet zo veel met verjaardagen.

KAT: Omdat jij bang bent om ouder te worden, jij vindt het niet leuk.

HOND: Niemand vindt het leuk om ouder te worden.

KAT: Ik wel. Ik vind het wél leuk om ouder te worden, ik ben zoveel wijzer, heb meer inzicht in mijzelf, ik vergeef mezelf sneller dingen en daarom doe ik dat ook met anderen. Ik kijk naar de wereld met een milde, een vergevingsgezinde blik.

HOND: Dat doe je helemaal niet, je bent het meest oorlogszuchtige beest dat ik ken, altijd kijk jij uit naar de kans op een kleine ruzie, of een grote, of een kleine die jij uit kunt bouwen tot een

grote, ik ben de vergevingsgezinde van ons tweeën, daar kom jij helemaal niet in de buurt, en daarom werkt het tussen ons. Jij maakt de ruzie en ik maak die weer kapot.

KAT: Ach wat, sombere beest. Jij hebt je niet goed geschoren, je hebt wat gemist daar bij je rechteroor.

HOND: Is het erg?

KAT: Ja het is erg, je moet er wat aan doen.

(Hond loopt weg)

3.

VOS: Ik heb een taart gebakken.

RAAF: Dat heb je niet.

VOS: Dat heb ik wel.

RAAF: O wat lief. Je houdt van me.

VOS: Weet je dat niet.

RAAF: Nou eerlijk gezegd.

VOS: Ik houd zielsveel van je. Echt.

RAAF: Ik zou het je niet kwalijk nemen als je dat niet deed.

VOS: Hoe bedoel je.

RAAF: Jij was altijd de lieveling, met mij was altijd iets mis, en er wás ook iets mis, dat weet ik heel goed hoor met mij is iets mis, er zit iets dwars, ik kan het niet rechtzetten, ik zou het wel willen. Nee. Ik vind het goed zo, bij mij zit er iets helemaal scheef en daar kunnen we niets aan doen, ik helemaal niet.

VOS: En je denkt ik dan wel.

RAAF: Beter dan ik.

VOS: Misschien wordt het wel eens tijd dat jij volwassen wordt.

RAAF: Dan moet je niet met zo'n taart komen aanzetten, zoiets kinderachtigs...

VOS: Nou die taart kun je aan je reet plakken.

RAAF: Dat was snel.

VOS: Altijd met jou, altijd. Alles moet je kapotmaken.

RAAF: Nou die taart is nog heel.

VOS: Dan gooi je hem toch uit het raam.

RAAF: En ik ben hier de kinderachtige... Krijgen we geen koffie.

VOS: Jawel, koffie kan ik wel zetten.

RAAF: Moet je doen.

VOS: Ja ja ja...

4.

KAT: Gaan we nog zwemmen?

RAAF: Het water is zo koud.

VOS: Dan kun je toch nog gaan zwemmen, is toch een leuke activiteit zo met z'n allen.

RAAF: Wat maakt het uit of we allemaal gaan, dat maakt toch niet uit voor het zwemmen.

HOND: Is toch een leuke activiteit, zo met z'n allen.

KAT: Ik ga niet zwemmen, ik ga het eten voorbereiden.

RAAF: De taart bedoel je.

KAT: Ja ik ga de taart klaarzetten.

RAAF: Ik lust geen tart.

VOS: Het is jouw taart.

RAAF: Als die van iemand is dan is die van jou. Het is jouw taart.

VOS: Maar ik maak hem voor jou.

RAAF: Je maakt hem voor jezelf, laten we eerlijk zijn.

KAT: Om jou blij te maken.

RAAF: We hebben al vastgesteld dat ik geen taart lust.

VOS: Dan eet je toch een stuk om iedereen blij te maken.

RAAF: Hoezo wordt iedereen blij als ik een stuk taart eet? Is dat een ding, worden mensen extra vrolijk als iemand 100 gram van dit of dat inneemt, is dat het, dan wil ik wel een bewijs zien. Zij is haar oude vertrouwde neurotische ik, of ik taart eet of niet, heeft er niets mee te maken.

HOND: Je hoeft niet zo over haar te praten.

RAAF: Je hoeft niet zo over mij te praten.

VOS: Praat niet zo over haar.

RAAF: En dan krijg ik meteen iedereen over me heen.

VOS: Dat is toch wat je wilt, god verbiede dat je vijf seconden niet in de aandacht staat.

RAAF: Ik ga niet zwemmen ik krijg altijd kramp.

VOS: Dan ga je toch gewoon kijken, terwijl ik zwem, er moet zowiezo altijd iemand toekijken, je mag er niet alleen in, je moet de zee wel ernstig nemen.

RAAF: Dat doe ik ook, dat doe ik.

HOND: Dan gaan wij de keuken in. Geen ruzie maken jullie tweeën.

RAAF: Nou hetzelfde.

HOND: Ik kan haar wel handelen.

RAAF: Als jij het zegt.

HOND: Ik ken haar.

RAAF: Dat zal wel.

5.

KAT: Wat een prachtige zonsondergang, zo'n mooie heb ik nog nooit gezien.

HOND: Gisteren was ook mooi.

KAT: Maar niet zo mooi als deze.

Kom, moeten jullie zien. Kom nou, de zonsondergang. Jullie moeten hem niet missen, hij is zo voorbij.

RAAF: Ik vind het niet leuk om iets moois onder dwang te zien.

VOS: Kun je niet gewoon genieten.

KAT: Zo mooi, zie nou.

HOND: Gisteren had ook wel wat.

KAT: Dat meen je niet, gisteren was mooi, maar toch niet zo mooi als deze.

RAAF: Ik vond die gisteren wél mooier. Die had iets droevigs, deze is zo uitgesproken met al die kleuren, bijna over de top.

VOS: Dat is toch de bedoeling van een zonsondergang, hoe meer kleuren hoe beter.

RAAF: Vind ik niet, dat ingehouden van gister was gewoon het werk van een betere kunstenaar, iemand die begrijpt dat less is more. Deze is van iemand die net alle kleuren heeft ontdekt en er maar wat opsmeert, dat is toch niet om aan te zien, vulgair is dat.

KAT: Wie vindt een zonsondergang nou vulgair, ik heb nog nooit zoiets gehoord, heb jij zoiets gehoord, ik heb nog nooit zoiets gehoord.

HOND: Ik...

KAT: (onderbreekt) Wie kijkt er nou naar een zonsondergang en vindt er wat aan mis, dan ben je toch een heel droevig mens.

RAAF: Klopt.

KAT: Maar dan doe je jezelf dat toch aan. Dan wil je toch helemaal niet gelukkig zijn. Kijk toch naar de zonsondergang!

6.

KAMEEL: Dat zeg ik ook altijd, jullie zijn de beste. In dit huis wordt echt geleefd. Met liefde en leed en alles wat erbij hoort. Zo gelukkig en ongelukkig kun je alleen maar zijn als de een uit de ander

voortkomt. Dat is toch het enige band dat onbreekbaar is of niet? Heb ik niet gelijk? Jawel, ik heb gelijk. Wat je ook doet, al zie je elkaar twintig jaar niet, het maakt niet uit, je zit aan elkaar vast. Het is een wonderlijk iets.

RAAF: Dat weet ik zo niet.

KAMEEL: En voor jou helemaal. Zo onuitstaanbaar dat je bent, je weet wat ik bedoel, je bent best wel eigenzinnig, toch houden ze van je, allemaal. Een voor een zouden ze je gaan missen als je er niet was. Ze houden zo veel van je.

RAAF: Soms is dat het enige waar ik naar verlang. Om er niet te zijn. Het leven is zo'n lijden.

KAMEEL: Ja voor jou, en je maakt het zo'n lijden voor anderen.

RAAF: Dat heeft iemand al gezegd vandaag.

KAMEEL: Omdat het waar is. Ze houdt van je.

RAAF: Ze is jaloers op me.

KAMEEL: Omdat je altijd zo nodig in de aandacht moet staan.

RAAF: Dat is helemaal niet waar, ik houd helemaal niet van in de aandacht staan, ik wou dat ze mij met rust zouden laten, alles doe ik fout.

KAMEEL: Je bent een moeilijk iemand.

RAAF: Ja ik ben moeilijk, dat weet ik wel. Het is niet opzettelijk, dat weet jij ook.

KAMEEL: Jaja ik weet het.

RAAF: Jij bent ook moeilijk.

KAMEEL: Niet meer. Ik was het wel, maar dat is voorbij, je houdt het niet je hele leven vol.

RAAF: Ik wel.

KAMEEL: Ja misschien jij wel, je hebt meer uithoudingsvermogen dan ik.

RAAF: Waarom is het zo lastig, dat zijn, waarom kan het niet een beetje onbekommerd.

KAMEEL: Omdat iedereen ingewikkeld is. Sommige meer dan anderen.

RAAF: Ik wil helemaal niet lastig zijn, ik wil eenvoudig zijn, ik wil het doel recht voor mijn ogen zien en er dan gelijk op afgaan. Is dat niet de bedoeling? Dat je je bestemming ziet en er dan voor gaat? Is dat niet het beste wat je kunt doen? Of heb ik het helemaal mis, ja dat zal wel, het is vast beter om te twijfelen, een stap opzij te kunnen doen, overdenken, beïnvloedbaar zijn, openstaan voor voorstellen, andere meningen, zoiets.

KAMEEL: Nou een beetje rek is niet verkeerd. Het maakt je niet minder mens.

RAAF: Het ligt niet natuurlijk in mijn mond, ik twijfel niet. Ik zou het wel willen, maar ik ben niet zo.

KAMEEL: Nee liefje, zo ben je niet.

Ja, zo laat ik ze de eeuwigheid in gaan. Schandelijk. Dat zegt natuurlijk meer over mij, dat snap ik ook wel. Maar wat moet je doen. Het verhaal is zoals het verhaal is, als je hem schrijft.